

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Както всяко изследване така и това трябва да има в един определен момент, за определен етап някаква завършеност, някакъв край, независимо от непрекъснатото пораждаване на нови идеи относно вероятно друго обяснение на някои от смислите на хайдушкия фолклор и възможното продължаване на изследването в нови посоки и контекст. Обратното /липсата на такива идеи и перспективи/ би било необяснимо и в противоречие с тематичното и жанрово многообразие на хайдушкия фолклор, каквото е налице в разглеждания регионален вариант.

Както е видно от разгледания материал и от направения анализ в Сливенско са налице всички жанрови разновидности типични за хайдушкия фолклор у нас - от лирически и лироепически до епически произведения. Съществено място в Сливенския хайдушки фолклор заемат и преданията за хайдути и свързани с хайдути. Това наложи като основен принцип в изложението хайдушкият фолклор да се разглежда в единство на песни и предания, динамично взаимодействащи си и допълващи се в процеса на изграждане на художествената му система.

Основната цел-изследването на хайдушкия фолклор в регионален план, разкриването на връзките му с местната история, участието му в процеса на унаследяване и възпроизводство на културна и историческа информация и осмислянето му като вариант на фолклорната история, както и разкриването на спецификата му като художествена система и мястото ѝ в регионалната фолклорна традиция изискваше да бъде подбран подходящ принцип за систематизация на наличния и известен досега материал от хайдушкия фолклор в Сливенско. В съответствие с опита на нашата фолклористика в това отношение и съобразно динамичната адекватност на фолклорните про-